

Sygn. akt: I C 992/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 kwietnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego (...) (...) we W.

przeciwko A. P.

o zapłatę

- I. oddała powództwo w całości;
- II. nie obciąża powoda kosztami procesu na rzecz pozwanej.

Sygn. akt I C 992/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej A. P. kwoty 3.241,67 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego. Podniósł, iż pozwana zawarła 26.05.2008r. z (...) S.A. (poprzednio (...) Bank S.A.) umowę nr (...), na podstawie której otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tejże umowie. Pozwana nie wywiązała się z zobowiązania. Niespłacona kwota należności stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek. Wobec niedotrzymania warunków umowy wierzyciel pierwotny wezwał pozwaną do zapłaty. Poinformował przy tym, że w przypadku braku zapłaty wierzytelność zostanie przelana na rzecz powoda. Wobec braku spłaty w wyznaczonym terminie, w dniu 30.12.2010r. (...) S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków wynikających z umowy zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. W dniu 15.04.2012r. strony zawarły umowę ugody na czas oznaczony, w której pozwana uznała wierzytelność w wysokości 2 279,26 zł, spłacana wierzytelność miała być powiększona o odsetki umowne w wysokości 458,30 zł. Pozwana nie wywiązała się z ugody.

Pozwana A. P. wniosła o oddalenie powództwa. Pierwotnie podniosła, że nie jest w stanie spłacić wskazanego w pozwie zobowiązania. Wynikało ono z umowy kredytu zawartej w trakcie trwania małżeństwa z inicjatywy jej byłego męża, który ciągle zawierał jakieś umowy kredytu. Zabrał przy tym dokumenty związane z kredytami i pozwana nie jest w stanie powiedzieć z jakiej umowy wynika zobowiązanie dochodzone pozwem i jakie były warunki tej umowy.

Po przedłożeniu przez powoda umowy kredytu zawartej z wierzycielem pierwotnym, pozwana podniosła zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia i wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 24.05.2008r. pozwana A. P. zawarła z (...) Bankiem S.A. z siedzibą w W. umowę kredytu oraz Limitu i Karty A. E.. Na podstawie tej umowy wierzyciel pierwotny udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 2 258,00 zł w związku z zakupem notebooka i torby na notebooka. Kredyt miał zostać spłacony w 24 ratach: pierwsza w kwocie 96,00 zł, następne w kwotach po 94,00 zł.

Kwota limitu dostępnego przy użyciu karty wydanej po zawarciu umowy wynosiła 1000,00 zł

(dowód: kopia umowa k. 53-55)

W dniu 29.12.2010r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. zawarł z S. A. (spółka Akcyjna) z siedzibą w P. umowę przelewu wierzytelności. W załączniku do umowy cesji została wymieniona wierzytelność wobec A. P. w kwocie 1705,80 zł kapitału kredytu, 65,00 zł odsetek i 229,60 zł kosztów. Wierzytelność ta miała wynikać z umowy zawartej dnia 26.05.2008r. na pierwotną kwotę kredytu 2 258,00 zł.

(dowód: umowa - k. 8-13; wyciąg - k. 14)

W dniu 30.06.2017r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych nr(...) (...) z dnia 30.06.2017r. z którego wynika, że dnia 30.12.2010r. nabył wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z umowy kredytu o nr (...).

(dowód: wyciąg – k. 7)

Pozew w sprawie został wniesiony w dniu 04.07.2017r.

(dowód: k. 20)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenie stanu faktycznego w sprawie opiera się na dokumentach przedłożonych przez powoda, które nie były kwestionowane przez pozwaną, wobec czego Sąd dał im wiarę. Nie było również kwestionowane następstwo prawne S. A. (spółka Akcyjna) z siedzibą w P. wobec (...) Bank S.A.

Pomimo powyższego powództwo nie może być uwzględnione.

Jako podstawę dochodzonych roszczeń powód przedłożył umowę zawartą przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Jak wynika z przedłożonego przez powoda dokumentu (k. 53-55) umowa kredytu z (...) Bank S.A. została zawarta przez pozwaną dnia 24.05.2008r. Z postanowień umowy kredytu wynika, że miał on zostać spłacony w 24 ratach począwszy od 05.07.2008r. czyli do dnia 05.07.2010r. Powód nie przedłożył żadnych dowodów pozwalających na ustalenie daty oraz skuteczności wypowiedzenia, którego zgodnie z twierdzeniami pozwu miał dokonać wierzyciel pierwotny. Mając to na uwadze, Sąd przyjął, iż roszczenie dochodzone pozwem stało się w całości wymagalne najpóźniej w dniu 05.07.2010r., tj. z upływem okresu na jaki umowa została zawarta i terminu spłaty ostatniej raty wg umowy pierwotnej.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi dziesięć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Stosownie natomiast do art. 123 § 1 pkt 1 kc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Dochodzone niniejszym pozwem roszczenie wynika z umowy kredytu udzielonego pozwanej przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. W takiej sytuacji nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Z powyższego wynika zatem, iż roszczenie wynikające z przedłożonej przez powoda umowy przedawniło się z dniem 05.07.2013r.

Powód nie udowodnił przerwy biegu przedawnienia, w szczególności nie przedłożył ugody, która miała zostać zawarta z pozwaną i miała dotyczyć roszczenia wynikającego ze wskazanej wyżej umowy.

Powództwo zostało wytoczone dopiero w dniu 04.07.2017r.

Wobec powyższego podniesiony przez pozwaną zarzut przedawnienia należało uznać za zasadny. Przedawnienie roszczenia powoduje niemożność dochodzenia roszczenia przed sądem, wobec tego skutkiem uwzględnienia zarzutu jest oddalenie powództwa.

Należy jednocześnie wskazać, że nawet w przypadku nie uwzględnienia zarzutu przedawnienia powództwo podlegałoby oddaleniu. W ocenie Sądu powód nie udowodnił bowiem ani istnienia roszczenia wskazanego w pozwie ani też jego nabycia od wierzyciela pierwotnego. W szczególności, zakładając, że żądanie powoda opiera się na przedłożonej przez powoda umowie o kredyt oraz limit z kartą A. M. E. z dnia 24.05.2008r., należy wskazać, że powód nie wykazał faktu nabycia roszczenia wynikającego z tej umowy. W szczególności fakt ten nie wynika wprost z zapisów umowy przelewu wierzytelności z dnia 30.12.2010r. Natomiast z przedstawionego wyciągu z załącznika do umowy cesji wynika, że przedmiotem umowy co do pozwanej była wierzytelność wynikająca z umowy kredytu zawartej dnia 26.05.2008r. o numerze (...). Analogiczne dane wynikają z wyciągu z ksiąg rachunkowych powodowego funduszu z dnia 30.06.2017r. Z powyższego wynika zatem, że dane te nie dotyczą umowy, która ostatecznie została przedłożona przez powoda jako źródło zobowiązania pozwanej. Umowa ta, jak już wskazywano, została bowiem zawarta 24.05.2008r. i nie posiadała żadnego oznaczenia numerowego. Stąd w ocenie Sądu nie można uznać, iż w świetle art. 6 k.c. powód wykazał istnienie dochodzonego roszczenia oraz uprawnienie do jego dochodzenia na swoją rzecz, tj. legitymację czynną w sprawie. Powyższe prowadzi również do oddalenia powództwa. Należy bowiem mieć na uwadze, że stosownie do art. 321 § 1 k.p.c., sąd związany jest żądaniem zgłoszonym przez powoda w pozwie. Nie może zatem wbrew żądaniu powoda (art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c.) zasądzić czegoś jakościowo innego albo w większym rozmiarze czy też na innej podstawie faktycznej niż wskazana przez powoda. Związanie sądu granicami żądania obejmuje nie tylko związanie co do samej wysokości żądania. Żądanie powództwa określa bowiem nie tylko jego przedmiot, lecz również jego podstawa faktyczna. W związku z tym zasądzenie sumy pieniężnej, mieszczącej się wprawdzie w granicach kwotowych powództwa, lecz z innej podstawy faktycznej, stanowi orzeczenie ponad żądanie (vide - wyrok SN z dnia 18 marca 2005 r., II CK 556/04, wyrok SN z dnia 7 listopada 2007 r., II CSK 244/07).

Jeżeli chodzi o podnoszony przez powoda fakt zawarcia ugody z pozwaną w dniu 15.04.2012r. w której miała ona uznać roszczenie powoda, należy wskazać, że powód nie przedłożył Sądowi tej ugody, wobec czego na datę wyrokowania należało przyjąć, iż okoliczności tej na datę wyrokowania nie udowodnił. W szczególności nie udowodnił faktu uznania roszczenia wynikającego z umowy o kredyt oraz limit z kartą A. M. E. z dnia 24.05.2008r. Z kolei, jeżeli wskazana ugoda dotyczyła kredytu z dnia 26.05.2008r. nr (...), to powód nie wykazał faktu zawarcia takiej umowy kredytu przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym.

Ostatecznie należy wskazać, że jak wynika z twierdzeń pozwu, roszczenia powoda wobec pozwanej wynikające z zawarcia w dniu 15.04.2012r. ugody, stały się wymagalne w dniu 07.03.2013r. Mając zatem na uwadze, iż wynikałyby one z działalności gospodarczej prowadzonej przez powoda, uległy przedawnieniu z dniem 07.03.2016r. Wobec tego na datę wniesienia pozwu (w dniu 04.07.2017r.) również one byłyby przedawnione.

Mając zatem na uwadze wszystkie wskazane wyżej okoliczności, Sąd oddalił powództwo.

Co do orzeczenia o kosztach procesu, Sąd miał na uwadze, iż pozwana oświadczyła, iż w wypadku oddalenia powództwa nie żąda od powoda zwrotu kosztów procesu. Nie wykazała także by takie koszty poniosła. Stąd, mając na uwadze art. 108 k.p.c., Sąd orzekł o nie obciążaniu powoda kosztami procesu na rzecz pozwanej.